

نظام درجه بندی فیلم ها در آمریکا / MPAA

- * اعلام وجود سینما به عنوان رسانه ای جدید
- * درگیری ذهن مخاطبان و حس و خیالشان با سینما
- * قدرت نمایی سینما از نظر تاثیر گذاری بر جامعه
- * اعلام زنگ خطر از قدرت سینما برای گروه هایی خاص
- * درخواست بخش بزرگی از جامعه برای نظارت بر سینما
- * شروع کشمکش ممیزان سینمایی و سینماگران

۱۸۹۶

فیلم یک دقیقه‌ای بوسه ساخته‌ی ویلیام هابیس و محصول کمپانی ادیسون با حمله‌ی شدید منتقدانی مواجه شد که آن را تهدیدی برای ارزش‌های اخلاقی جامعه می‌دانستند.

۱۹۰۶

«اتحادیه‌ی اعتدال مسیحی زنان» (WCTU)، اثر مخرب فیلم‌ها بر سلامت و اخلاقیات جوانان تأثیرپذیر را محکوم کرد.

۱۹۰۷

شیکاگو نخستین قانون سانسور فیلم را در آمریکا به اجرا درآورد. این اتفاق به بقیه‌ی کشور هم سرایت کرد و تا چند سال بعد بسیاری از شهرها و ایالات، صاحب هیئت‌های محلی سانسور فیلم شدند که بر نمایش فیلم در سینماهای محلی نظارت می‌کردند.

۱۹۰۹

پس از آن که اعتراض مردم به نمایش فیلم‌های «بی‌شرمانه» باعث تعطیلی تعدادی از سینماهای نیویورک شد، «هیئت ملی سانسور» به عنوان نماینده‌ی منتقدان پروتستان تأسیس شد. بیشتر این منتقدان در دهه‌ی بعد خواستار اعمال نظارت دولتی بر صنعت سینما شدند.

۱۹۱۴

«اتحادیه‌ی اعتدال مسیحی زنان» شروع به مذاکره و تبلیغ برای تصویب قانونی برای نظارت دولت بر سینما کرد. اعتقاد اعضای اتحادیه بر این بود که فیلم‌ها اعتیادآورند، جنگ و خشونت را می‌ستایند و موجب ارتکاب جرم، نافرمانی و رفتارهای غیر اخلاقی می‌شوند.

۱۹۱۵

دادگاه عالی آمریکا رأی داد که فیلم‌ها جزو صنعت سرگرمی هستند و بنابراین مشمول قانون آزادی بیان مندرج در متمم قانون اساسی نمی‌شوند. این رأی به هیئت‌های محلی اجازه داد که همچنان به سانسور فیلم‌ها ادامه بدهند/ نمایش فیلم تولد یک ملت ساخته‌ی دیوید گریفیث به خاطر محتوای نژادپرستانه‌اش با اعتراض شدید «انجمن ترقی رنگین‌پوستان» مواجه شد. در ایالت‌های اهایو، ماساچوست، کلرادو و پنسیلوانیا، کار به شورش‌های خیابانی کشید و بسیاری از شهرها از جمله شیکاگو، کانزاس و فیلادلفیا از اکران فیلم خودداری کردند. تولد یک ملت به ممنوع‌ترین فیلم تاریخ آمریکا تبدیل شد.

۱۹۱۸

با تصویب قوانین جدید، نقد و زیر سؤال بردن دولت، پرچم، ارتش و قانون اساسی آمریکا در نظر عموم، غیرقانونی شد.

۱۹۲۲

به دنبال چند رسوایی سینمایی (محاکمه‌ی فتی آربوکل به اتهام قتل، کشته‌شدن یک کارگردان و مرگ یک بازیگر در اثر مصرف مواد مخدر) و مخدوش شدن تصویر هالیوود در جامعه، اتحادیه‌ی تهیه‌کنندگان و پخش‌کنندگان فیلم آمریکا (MPPDA) به وسیله‌ی استودیوهای فیلمسازی تأسیس شد. اولین رئیس این اتحادیه، ویلیام هیس بود که بلافاصله پس از آغاز به کار، آربوکل را ممنوع‌التصویر کرد و برای همه‌ی شاغلان در هالیوود شروط اخلاقی گذاشت.

۱۹۲۴

«اتحادیه‌ی اعتدال مسیحی زنان» اعلام کرد با آن که فیلم‌ها بیشترین تأثیر فرهنگی را بر جوانان می‌گذارند اما MPPDA تلاش چندانی برای نظارت بر محتوایشان نمی‌کند. اتحادیه، دپارتمانی را با هدف فشار بر دولت برای اعمال نظارت تأسیس کرد.

۱۹۲۶

سینماداران مستقل آمریکا که از نفوذ استودیوها در اکران فیلم به ستوه آمده بودند با تشکیل اتحادیه‌ای به موافقان نظارت دولتی بر سینما پیوستند.

۱۹۲۷

ویلیام هیس فهرستی از خطوط قرمز منتشر کرد که به لیست «نابایدها و مراقب باشیدها» معروف شد و شامل ۱۱ مورد منع و ۲۵ مورد احتیاط بود. فیلمسازان این هشدارها را چندان جدی نگرفتند

۱۹۲۹

شرایط اجتماعی دهه‌ی ۲۰ و همین‌طور رکود اقتصادی باعث شد تا در اواخر این دهه استودیوهای فیلمسازی برای بالابردن فروش فیلم‌ها دست به نمایش داستان‌ها و تصاویر کمابیش پرده‌درانه بزنند. این روند به اعتراض گروه‌های مذهبی مختلف و به‌ویژه روحانیون کاتولیک شیکاگو منجر شد.

۱۹۳۰

ویلیام هیس با همکاری روحانیون کاتولیک، دستورالعملی برای نظارت بر تولید فیلم‌های سینمایی منتشر کرد. عنوان این قانون «دستورالعمل حفظ ارزش‌های اجتماعی در تولید فیلم‌های صامت، دوبله و ناطق» بود که به «کد هیس» یا «کد تولید» معروف شد. (پانوش دو را ببینید) / فیلم در جبهه‌ی غرب خبری نیست که به خاطر محتوای ضدجنگش در دنیا ستایش شده بود در آلمان با مشکل روبه‌رو شد. اعضای حزب نازی - که معتقد بودند فیلم ضدآلمانی است - در سینماهای نمایش‌دهنده‌ی فیلم، موش ول می‌کردند!

۱۹۳۱

صورت زخمی ساخته‌ی هوارد هاکس به علت خشونت و «ستایش از سبک زندگی گانگستری» با ممیزی شدید روبه‌رو شد. سازندگان برای جلب نظر هیات‌های نظارت علاوه بر حذف بعضی صحنه‌ها، زیرنویس «ننگ یک ملت» را به همراه یک متن روشن‌گر به ابتدای فیلم اضافه کردند و پایان آن را نیز تغییر دادند اما وقتی اینها هم نتیجه نداد هوارد هیوز - تهیه‌کننده‌ی فیلم - تصمیم گرفت نسخه‌ی کامل را در ایالت‌های آسان‌گیر اکران کند.

۱۹۳۲

کمپانی MGM فیلم عجیب‌الخلقه‌ها (Freaks) ساخته‌ی تاد براونینگ را برای نمایش عمومی حدود ۳۰ دقیقه کوتاه کرد و از ۹۰ به ۶۴ دقیقه رساند. براونینگ برای ساخت فیلم - که اتفاقاتش در یک سیرک می‌افتاد - از کوتوله‌ها و انسان‌های ناقص‌الخلقه‌ی واقعی استفاده کرد و صحنه‌های دلخراش و آزاردهنده‌ی فیلم در اکران آزمایشی اولیه موجب سقط جنین یک تماشاگر شد.

۱۹۳۴

«کد تولید» رسماً به اجرا درآمد و جوزف برین به سمت ریاست اداره‌ی کد تولید (PCA) منصوب شد. به این ترتیب تمامی فیلم‌های ساخته‌شده بعد از این تاریخ باید برای نمایش، تأییدیه‌ی این اداره را دریافت می‌کردند و در غیر این صورت جریمه می‌شدند. کد تولید، قانون کشوری نبود اما استودیوهای هالیوود اکثراً برای اجتناب از اعمال سانسور دولتی آن را پذیرفتند. تارزان و جفتش اولین فیلمی بود که با اجرای این قانون سانسور شد.

۱۹۴۱

پس از آن که کمپانی برادران وارنر برای نمایش دوباره‌ی فیلم شاهین مالت - که روی روث در ۱۹۳۱ و پیش از اعمال کد هیس ساخته بود - با مشکل ممیزی مواجه شد، نسخه‌ی اصلاح‌شده‌ای از فیلمنامه را با بازی همفری بوگارت و کارگردانی جان هیوستون روانه سینماها کرد. که به مراتب موفق‌تر از نسخه اولی از کار درآمد.

۱۹۴۲

کازابلانکا با سانسور روبه‌رو شد. سازندگان فیلم برای گرفتن کد تولید مجبور شدند کاپیتان رنو را به شخصیت اخلاقی‌تری تبدیل کنند و قرارهای عاشقانه‌ی ریک و الزا در پاریس را هم توجیه‌پذیرتر جلوه بدهند. در نسخه‌ی اولیه، این قرارها زمانی که لازلو در سفر است اتفاق می‌افتد اما در نسخه‌ی اکران‌شده، الزا فکر می‌کند لازلو مرده است.

۱۹۴۵

با استعفای ویلیام هیس از ریاست MPPDA و آمدن اریک جانستون، نام این مؤسسه به «اتحادیه‌ی سینمای آمریکا» (MPAA) تغییر کرد.

۱۹۵۱

قایق افریکن کوئین ساخته‌ی جان هیوستون با سانسور مواجه شد. بعضی از ایرادهای فیلم عبارت بود از: همزیستی یک مبلغ مذهبی زن با یک قایق‌ران بیگانه، وهن مبلغان مذهبی و جریحه‌دار کردن عواطف مردم مذهبی.

۱۹۵۳

پس از آن که اتو پره مینجر با مسئولان PCA بر سر ممیزی فیلمنامه‌ی ماه آبی است به توافق نرسید کمپانی یونایتد آرتیستز - تهیه‌کننده‌ی فیلم - تصمیم گرفت آن را بدون تأیید MPAA بسازد و اکران کند. این نخستین بار بود که یک فیلم استودیویی عمداً کد تولید را زیر پا می‌گذاشت اما موفقیت تجاری آن باعث شد که نمایشش با مشکلی مواجه نشود و حتی سه ایالتی که ابتدا فیلم را توقیف کرده بودند با شکایت تهیه‌کننده و رأی دیوان عالی مجبور به لغو توقیف آن شدند.

۱۹۵۴

جوژف برین بعد از بیست سال بازنشسته شد و ریاست PCA را به جفری شرلاک سپرد. دوران شرلاک، دوره‌ی افول اقتدار نظام ممیزی هالیوود بود. رأی دیوان عالی در ۱۹۵۲ و موفقیت تجاری فیلم‌هایی که بدون تأیید MPAA اکران می‌شدند نقش مؤثری در این نزول ایفا کردند. از مهم‌ترین این فیلم‌ها می‌توان به مرد بازولایی (و تقریباً همه ساخته‌های دیگر اتو پره‌مینجر)، روانی و بعضی‌ها داغشو دوست دارن اشاره کرد.

۱۹۵۵

MPAA و لژیون نجابت دچار اختلاف شدند: لژیون، فیلم مرد بازولایی را تأیید کرد درحالی‌که MPAA آن را به خاطر نمایش صحنه‌های استفاده از مواد مخدر نامناسب دانست. از سوی دیگر فیلم عروسک الیا کازان توانست تأیید MPAA را به دست بیاورد اما لژیون آن را به خاطر محتوای اروتیک محکوم کرد. / ری‌فی‌فی ساخته‌ی ژول داسن به خاطر نمایش دقیق و کامل یک سرقت پیچیده، در بعضی از کشورها اجازه‌ی نمایش پیدا نکرد. در مکزیک فیلم بعد از وقوع چند سرقت با الگویی مشابه فیلم، توقیف شد.

۱۹۵۶

MPAA نسخه‌ی جدیدی از کد تولید (یا همان قوانین ممیزی فیلم) منتشر کرد که در آن قواعد مربوط به منع نمایش مصرف مواد مخدر، سقط جنین، ازدواج سفیدپوستان با نژادهای دیگر و تن‌فروشی تعدیل یا حذف شده بود.

۱۹۵۷

دادگاه عالی آمریکا رأی داد که محتوای صریح جنسی مشمول قانون حفاظت از آزادی بیان است مگر آن که فاقد «اهمیت اجتماعی لازم» باشد.

۱۹۵۹

دادگاه عالی آمریکا به استناد قانون آزادی بیان، شکل روابط به نمایش درآمده در فیلم فرانسوی عاشق خانم چترلی را وقیح ندانست و از آن رفع توقیف کرد.

۱۹۶۰

اوایل دهه‌ی ۶۰: با ورود موجی از فیلم‌های اروپایی به آمریکا که نگاه متفاوتی به موضوعات انسانی و اجتماعی داشتند، تقاضا و انتظار تهیه‌کنندگان هالیوود برای تغییر و تسهیل کد تولید بالا گرفت.

۱۹۶۴

MPAA که در ابتدا صدور تأییدیه برای فیلم سمسار - ساخته‌ی سیدنی لومت - را منوط به حذف کامل دو صحنه از فیلم کرده بود در نهایت حاضر شد در قبال کوتاه‌شدن این دو صحنه «استثنا» به فیلم مجوز بدهد. این عقب‌نشینی، پیروزی بزرگی برای تهیه‌کنندگان قلمداد شد.

۱۹۶۶

بعد از آن که فیلم آگراندیسمان - ساخته‌ی میکال آنجلو آنتونیونی - برای نمایش در آمریکا کد تولید نگرفت، کمپانی - MGM توزیع‌کننده‌ی فیلم - به‌جای تن‌دادن به سانسور تصمیم گرفت فیلم را بدون تأیید MPAA به نمایش در بیاورد. این نخستین بار بود که یکی از کمپانی‌های عضو MPAA، فیلمی را بدون گرفتن کد اکران می‌کرد. / جک والنتی رئیس MPAA شد و تا ۳۸ سال بعد در این سمت ماند. / چه‌کسی از ویرجینیا وولف می‌ترسد؟ به خاطر دیالوگ‌های صریح و بی‌پرده‌اش برای اکران با مشکل روبه‌رو شد اما تهیه‌کنندگان فیلم نهایتاً توانستند با حذف یک کلمه در دیالوگ‌های فیلم، تأیید MPAA را به دست بیاورند.

۱۹۶۷

بانی و کلاید ساخته‌ی آرتور پن، مرزهای خشونت را در سینما جابه‌جا کرد. فیلم از سوی منتقدان به ستایش از خشونت و ارائه‌ی چهره‌ای خوشایند و سرگرم‌کننده از شخصیت‌های خشن متهم شد و اگر تنها یکی - دو سال زودتر ساخته می‌شد - یعنی وقتی کد هیس هنوز محترم بود - قطعاً سالم به پرده نمی‌رسید.

۱۹۶۸

با ادامه‌ی اعتراض‌ها به کد تولید و تضعیف نظام سانسور، جک والتی - رئیس وقت MPAA - این نظام را لغو و سیستم درجه‌بندی (rating) فیلم‌ها بر اساس سن مخاطب را جایگزین آن کرد. درجه‌بندی‌های اولیه عبارت بود از: (G مخاطب عمومی)، (M (مخاطب بالغ)، (R بالای ۱۶ سال مگر با همراهی والدین یا راهنما) و (X مطلقاً بالای ۱۶ سال). با اعمال نظام درجه‌بندی - که هنوز هم پابرجاست - ممیزی از مرحله‌ی ساخت به مرحله‌ی نمایش فیلم منتقل شد.

۱۹۶۹

دادگاه عالی آمریکا رأی داد که اهانت به پرچم مشمول حمایت قانون آزادی بیان می‌شود. / کابوی نیمه‌شب ساخته‌ی جان شله‌زینگر، با درجه‌بندی X، برنده‌ی سه جایزه‌ی اسکار شد. کابوی نیمه‌شب تنها فیلم درجه‌ی X در تاریخ سینماست که اسکار بهترین فیلم را دریافت کرده است.

۱۹۷۰

درجه X به تدریج مترادف با هرزه‌نگاری شد. بسیاری از روزنامه‌ها و کانال‌های تلویزیونی از چاپ و پخش تبلیغات فیلم‌های درجه X خودداری کردند و بعضی از سینماها زیر بار اکرانشان نرفتند.

۱۹۷۱

پرتقال کوکی ساخته‌ی استنلی کوبریک از سوی اسقف‌های کاتولیک آمریکا محکوم شد و از اداره‌ی درجه‌بندی این کشور هم رتبه‌ی X گرفت. کوبریک با تغییر ۳۰ ثانیه از فیلمش توانست درجه‌ی آن را به R تبدیل کند اما در انگلستان بعد از تهدید به مرگ از طرف افراد ناشناس، به توصیه‌ی پلیس این کشور فیلم را از پرده پایین آورد.

۱۹۷۲

درجه‌بندی M (Mature: بالغ) به PG (Parental Guidance: نیازمند راهنمایی والدین) تغییر نام داد. / دادگاه عالی آمریکا رأی داد که تعریف قباحت (obscenity) تا حدی متکی بر معیارهای اجتماعی است.

۱۹۷۵

«هیئت مشورتی فیلم» (FAB) به وسیله‌ی الین بلیث تأسیس شد. در ۱۹۸۸ این هیئت بنا به درخواست فیلمسازان مستقل اقدام به ارائه‌ی یک نظام درجه‌بندی برای فیلم‌ها کرد که ارزان‌تر و آسان‌گیرتر از نظام MPAA بود. درجه‌بندی FAB به جای آن که مانند MPAA تنها مبتنی بر محتوای فیلم باشد، میزان بلوغ مخاطب هدف فیلم را نیز در نظر می‌گیرد. / سالو ساخته‌ی پیرپائولو پازولینی به خاطر محتوای شدیداً سادیستی آن، در اکثر کشورها اجازه‌ی نمایش پیدا نکرد و هنوز هم در بسیاری از کشورها فیلمی ممنوع به حساب می‌آید. پازولینی در همین سال به قتل رسید.

۱۹۸۲

وزارت دادگستری آمریکا، مستند کانادایی اگر این سیاره را دوست دارید را پروپاگاندای سیاسی نامید. فیلم که به بررسی اثرات یک جنگ هسته‌ای می‌پرداخت حاوی کلیپ‌هایی از فیلم‌های سینمایی رونالد ریگان بود.

۱۹۸۴

بعد از اکران فیلم‌هایی مثل گرملین‌ها و ایندیانا جونز و معبد مرگ - که علی‌رغم خشونت زیادشان درجه‌ی PG گرفته‌بودند - MPAA درجه‌ی PG-13 را بین درجه‌های PG و R اضافه کرد.

۱۹۸۸

آخرین و سوسه‌ی مسیح ساخته‌ی مارتین اسکورسیزی با اعتراض و تحریم مسیحیان متعصب و مقامات کلیسا روبه‌رو شد. معترضان در بیرون سینماهای نمایش‌دهنده شعار می‌دادند: «مسیح را دوباره به صلیب نکشید».

۱۹۹۰

MPAA برای تمایز فیلم‌های داستانی - هنری از هرزه‌نگاری، درجه‌ی X را به NC-17 تبدیل کرد. با این حال فعالان مذهبی همچنان عرضه‌کنندگان عمده‌ی محصولات ویدئویی (نظیر بلاک‌باستر و والمارت) را تحت فشار گذاشتند تا از فروش فیلم‌های NC-17 خودداری کنند.

۱۹۹۴

فروشگاه‌های زنجیره‌ای والمارت، کی‌مارت و بلاک‌باستر از عرضه‌ی نسخه‌ی کارگردان فیلم قاتلین بالفطره خودداری کردند.

۱۹۹۵

کمپانی یونایتد آر티ستز تصمیم گرفت فیلم Showgirls را که درجه‌ی NC-17 گرفته بود به‌طور گسترده در ۱۴۰۰ سینمای آمریکا اکران کند. فیلم تنها ۲۰ میلیون دلار (نصف هزینه) فروخت و عملاً ثابت کرد که درجه‌ی NC-17 مترادف با شکست تجاری فیلم است.

۲۰۰۰

بعد از سخنان سناتور جوزف لیبرمن، اتحادیه‌ی ملی سینماداران آمریکا اعلام کرد که احراز هویت تماشاگران فیلم‌های درجه R و NC-17 را با جدیت بیشتری اجرا خواهد کرد.

۲۰۰۷

MPAA اعلام کرد که از این پس سیگارکشیدن را هم در درجه‌بندی فیلم‌ها لحاظ می‌کند.

۲۰۱۰

با وجود این که عضویت در MPAA اختیاری است اما تمامی هفت استودیوی بزرگ هالیوود، فیلم‌هایشان را پیش از اکران به شورای درجه‌بندی ارائه می‌کنند. بیشتر مجموعه‌های سینمایی، فروشگاه‌های زنجیره‌ای و مراکز فروش محصولات ویدئویی خانگی تنها به نمایش و فروش فیلم‌هایی می‌پردازند که دارای درجه‌بندی MPAA باشد و سینماهای وابسته به MPAA فیلم‌های بدون درجه‌بندی را اکران نمی‌کنند. دسترسی به این فیلم‌ها و همین‌طور فیلم‌های NC-17 تنها در فروشگاه‌های معدودی امکان‌پذیر است.

نظام درجه‌بندی فیلم‌ها توسط اتحادیه سینمای آمریکا MPAA

نظام درجه‌بندی چیست؟/

آیا نظام درجه‌بندی دولتی است؟/

هدف نظام درجه‌بندی چیست؟/

چه کسانی فیلم‌ها را درجه‌بندی می‌کنند؟/

درجه‌بندی با چه معیارهایی صورت می‌گیرد؟/

از کجا می‌توان فهمید که چرا هر فیلمی درجه‌ی خاصی گرفته است؟/

آیا درجه‌ی فیلم برای سازندگان نیز مهم است؟/

آیا تمام فیلم‌ها درجه‌بندی می‌شوند؟/

هر سال چند فیلم بررسی و درجه‌بندی می‌شود؟/

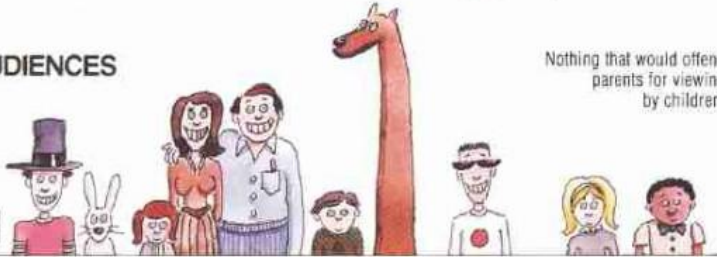
نظام درجه‌بندی روی نمایش چه موضوعاتی در فیلم حساسیت بیشتری دارد؟/

What Everyone Should Know About The Movie Rating System.

GENERAL AUDIENCES

G

G GENERAL AUDIENCES
All Ages Admitted

Nothing that would offend parents for viewing by children.

General Audiences :G (مخاطب عمومی)

PARENTAL GUIDANCE SUGGESTED

PG

PG PARENTAL GUIDANCE SUGGESTED
Some Material May Not Be Suitable for Children

Parents urged to give "parental guidance." May contain some material parents might not like for their young children.

Parental Guidance Suggested:PG (راهنمایی والدین توصیه می شود)

PARENTS STRONGLY CAUTIONED

PG-13

PG-13 PARENTS STRONGLY CAUTIONED
Some Material May Be Inappropriate for Children Under 13

Parents are urged to be cautious. Some material may be inappropriate for pre-teenagers.

Parents Strongly Cautioned :PG -13 (هشدار جدی به والدین)

RESTRICTED

R

R RESTRICTED
Under 17 Requires Accompanying Parent or Adult Guardian

Contains some adult material. Parents are urged to learn more about the film before taking their young children with them.

Restricted: R (محدودیت مخاطب)

NO ONE 17 AND UNDER ADMITTED

NC-17

NC-17 NO ONE 17 AND UNDER ADMITTED

Patently adult. Children are not admitted.

No one 17 and under Admitted :NC-17 (عدم پذیرش زیر ۱۷ سال)

THE FOLLOWING **PREVIEW** HAS BEEN APPROVED FOR
ALL AUDIENCES
BY THE MOTION PICTURE ASSOCIATION OF AMERICA, INC.

www.filmratings.com

www.mpa.org

The Social Network
SONY

FILM RATINGS

Looking for a specific film rating? Want weekly updates on current film ratings? Interested in how the system works? You've come to the right place.

GET MOVIES & TV SHOWS ONLINE

We're making it easy to enjoy your favorite film and television shows online. Get the latest on the growing array of exciting consumer choices.

PROTECTING CREATIVE WORKS

Learn more about our industry's commitment to expanding innovative consumer choices, while safeguarding the rights of creators and the power of ideas.

MOVIES AND OUR ECONOMY

RESOURCES FOR PARENTS

NEWS

FILM RATINGS.COM

THE CLASSIFICATION & RATING ADMINISTRATION (CARA)

MOVIE RATING SEARCH

Type Name Of Film Here

Year

Rating

RED CARPET
RATINGS SIGN UP

CLICK HERE

WELCOME ABOUT US

RATINGS

[RATINGS AND DEFINITIONS](#)

[RATING RULES](#)

[FAQ](#)

G

THE MOTION PICTURE CONTAINS NOTHING THAT WOULD OFFEND PARENTS FOR VIEWING BY THEIR CHILDREN.

PG

PARENTS ARE URGED TO USE "PARENTAL GUIDANCE", AS THE MOTION PICTURE MAY CONTAIN SOME MATERIAL PARENTS MIGHT NOT LIKE FOR THEIR YOUNGER CHILDREN TO VIEW.

PG-13

PARENTS ARE URGED TO BE CAUTIOUS. SOME MATERIAL MAY BE INAPPROPRIATE FOR PRE-TEENAGERS.

R

CONTAINS SOME ADULT MATERIAL. PARENTS ARE URGED TO LEARN MORE ABOUT THE MOTION PICTURE BEFORE TAKING THEIR YOUNGER CHILDREN WITH THEM.

GENERALLY, IT IS NOT APPROPRIATE FOR PARENTS TO BRING THEIR YOUNG CHILDREN WITH THEM TO R-RATED MOTION PICTURES.

NC-17

PATENTLY ADULT. CHILDREN ARE NOT ADMITTED.

RESOURCES
ADVERTISING
MPAA.ORG

WEBSITE BY BLT & ASSOCIATES, INC. | [TERMS OF USE](#) | [PRIVACY POLICY](#)
TM & © 1986 - 2010 MPAA. ALL RIGHTS RESERVED.

G

STANLEY KUBRICK'S
2001:
a space odyssey

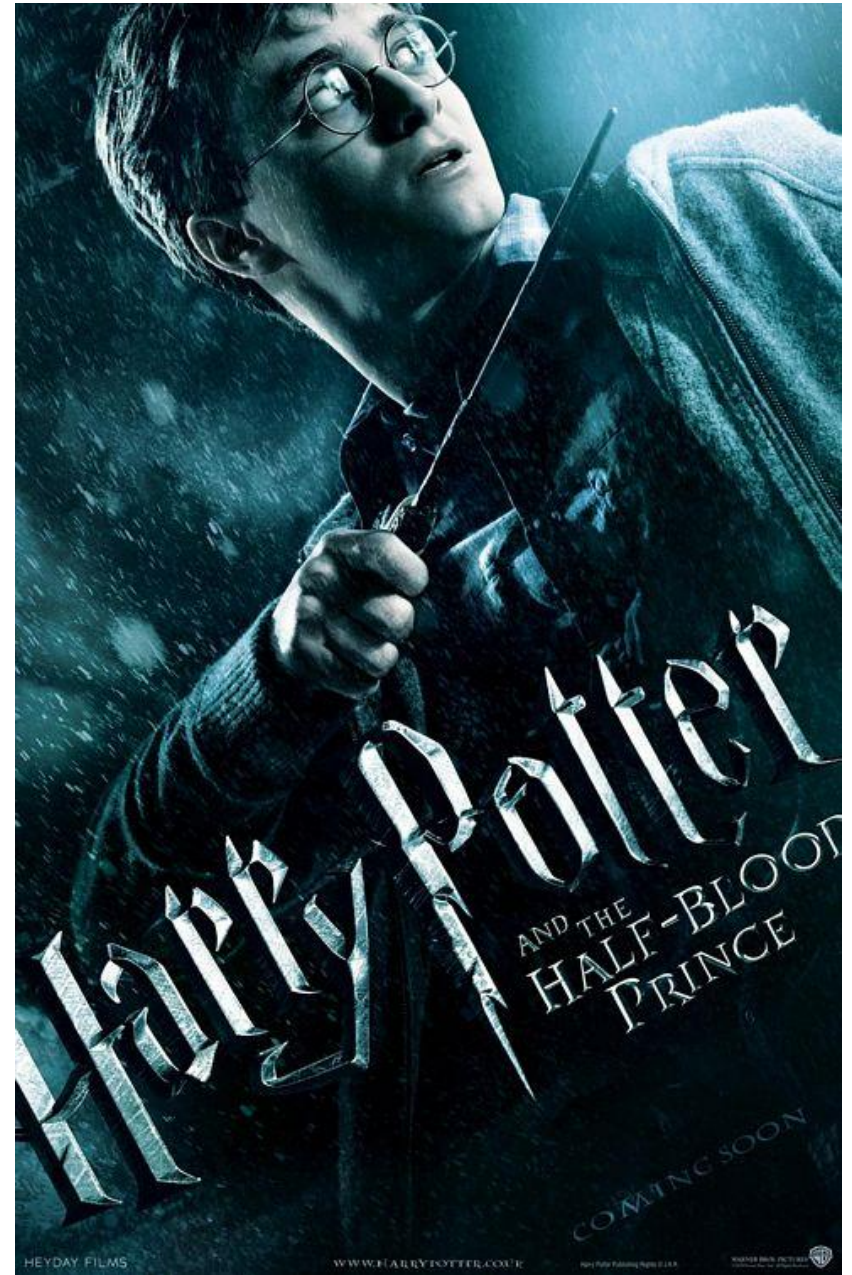
PG

WOODY ALLEN
DIANE KEATON
TONY ROBERTS
CAROL KANE
PAUL SIMON
JANET MARGOLIN
SHELLEY DUVALL
CHRISTOPHER WALKEN
COLLEEN DEWHURST

"ANNIE HALL"

A nervous romance.

PG-13

3 ACADEMY AWARDS[®] WINNER
Including
BEST ACTOR · Roberto Benigni

**OVER 90 TOP CRITICS AGREE:
"ONE OF THE YEAR'S BEST!"**

"★★★★!"
—THE NEW YORK TIMES

"A MODERN MASTERPIECE!"
—THE NEW YORK TIMES

LIFE IS BEAUTIFUL
A NEW FILM BY ROBERTO BENIGNI

An unforgettable fable that proves love, family and imagination conquer all.

DVD

WINNER OF 6
ACADEMY AWARDS[®]
INCLUDING
BEST PICTURE

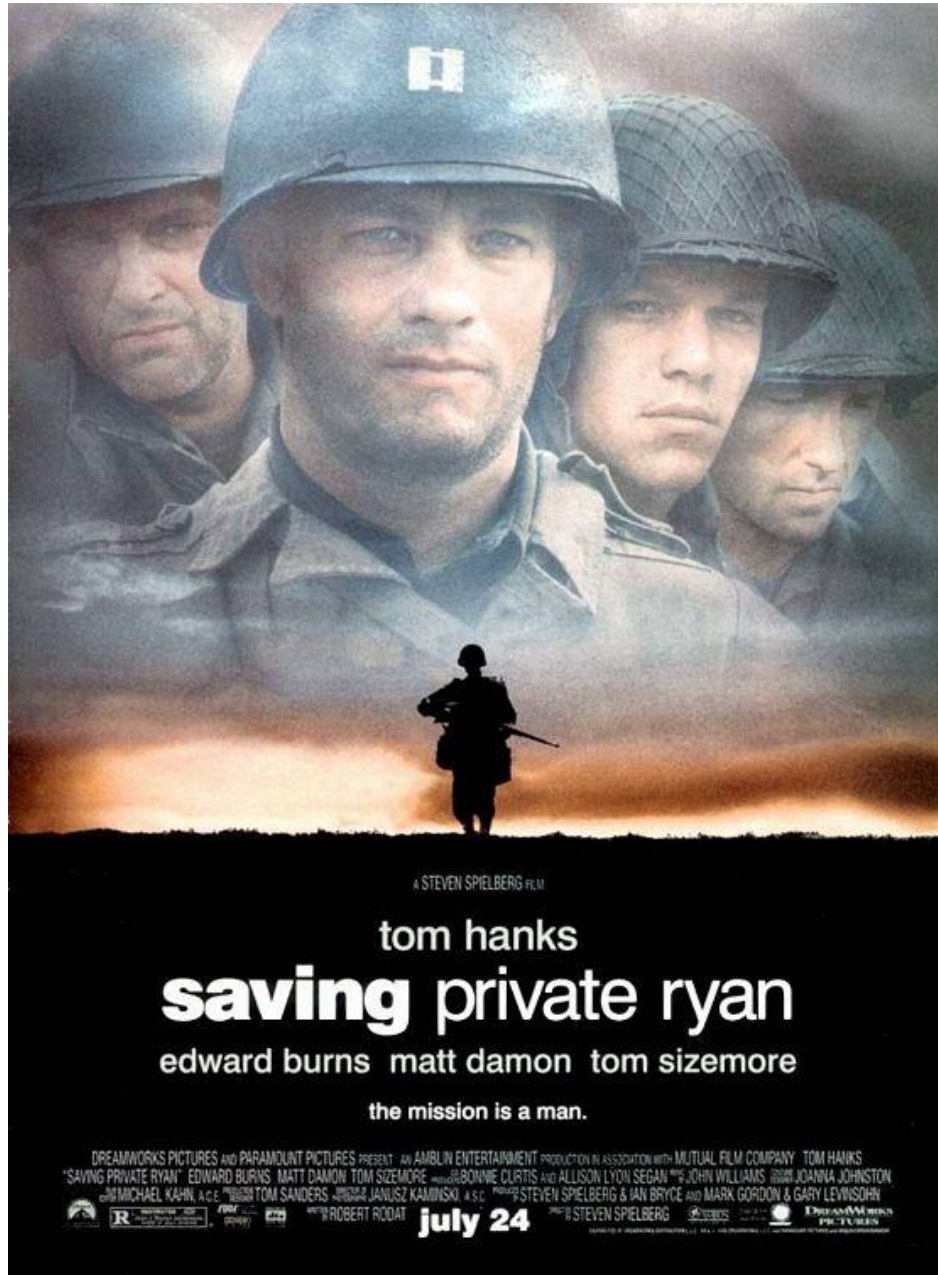

GAMPA[®]

**Tom Hanks is
Forrest Gump**

R

A STEVEN SPIELBERG FILM

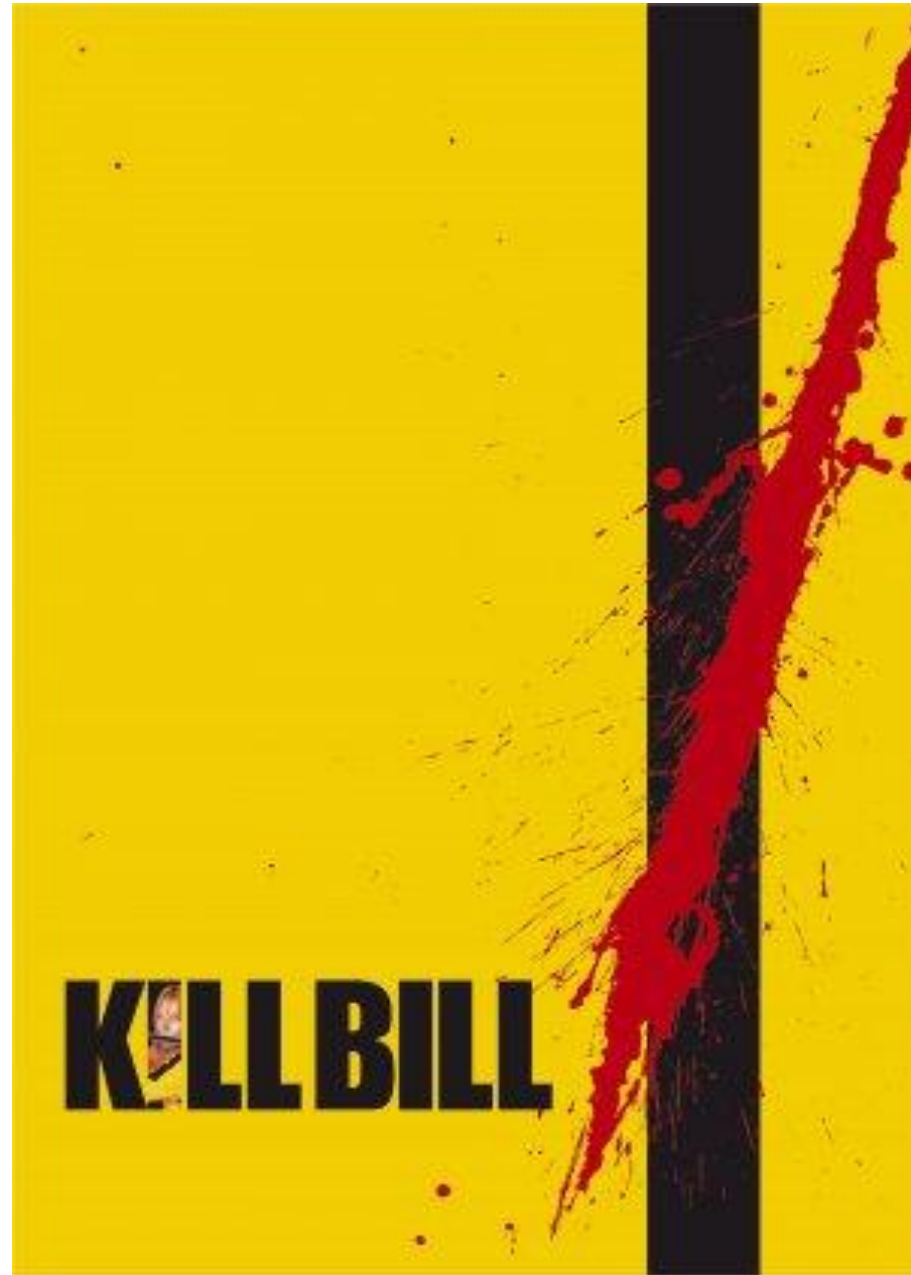
tom hanks

saving private ryan

edward burns matt damon tom sizemore

the mission is a man.

DREAMWORKS PICTURES AND PARAMOUNT PICTURES PRESENT AN AMBLIN ENTERTAINMENT PRODUCTION IN ASSOCIATION WITH MUTUAL FILM COMPANY TOM HANKS
"SAVING PRIVATE RYAN" EDWARD BURNS MATT DAMON TOM SIZEMORE MUSIC BY BOHNE CURTIS AND ALLISON LYON SEGAN COSTUME DESIGNER JOHN WILLIAMS EDITOR JOANNA JOHNSTON
EXECUTIVE PRODUCERS MICHAEL KAHN, A.C.E. PRODUCED BY TOM SANDERS DIRECTED BY JANUSZ KAMINSKI, A.S.C. PRODUCED BY STEVEN SPIELBERG & JAN BRYCE AND MARK GORDON & GARY LEVINSOHN
SCREENPLAY BY ROBERT RODAT
DREAMWORKS PICTURES
PARAMOUNT PICTURES
JULY 24
STEVEN SPIELBERG
DREAMWORKS PICTURES

KILL BILL

جمع بندی:

نظام درجه بندی فیلم ها مخصوص یک کشور خاص نیست و امروزه اکثر کشور های جهان از امارات و نیجریه و اندونزی تا فرانسه و کانادا و نروژ برای نظارت بر سینما و کنترل تاثیر سینما بر جامعه در نمایش فیلم های سینمایی سعی داشته اند تا یک الگوی مناسب را در پیش گیرند. نکته ی مهم اینجاست که فیلم ها بر اساس محتوایشان و بسته به معیارهای عرفی توسط هیئت های گوناگون درجه ی سنی می گیرند. نظام درجه بندی عملا ممیزی فیلم را از مرحله ی تولید به مرحله ی نمایش منتقل کرده و در واقع بخش مهمی از مسئولیت فیلم را به والدین و اولیای تربیتی واگذار می کند.

علی ظریف هنرور

ارائه درس مبانی جامعه شناسی

نظام درجه بندی فیلم ها

استاد اصغر پور